

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

តុលាការកំពូល

សភាអង្គប្រជុំ

សំណុំរឿងរដ្ឋប្បវេណី

លេខ : ៥០

ចុះ ថ្ងៃទី ១៩ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ១៩៩៨

សាលាដំបូង

លេខ : ១២៦

ចុះ ថ្ងៃទី ០៦ ខែ សីហា ឆ្នាំ ១៩៩៨

កងនាយកប្រជុំរាជរដ្ឋាភិបាល

តុលាការកំពូល

បានបើកសវនាការជំនុំជម្រះ ដោយសាធារណៈ នៅថ្ងៃទី ០២ ខែ សីហា ឆ្នាំ ១៩៩៨

ដោយមានសមាសភាពដូចតទៅ :

- ១- ឯកឧត្តម ឌិត មន្តី ជាប្រធាន
- ២- លោក ទីប៊ែន ស៊ុន ជាចៅក្រម
- ៣- លោក ឧត្តម ប៊ុន ជាចៅក្រម
- ៤- លោក ជីវ៉ា កេង ជាចៅក្រមឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី
- ៥- លោក ស៊ុន ឌឹម ជាចៅក្រម

ក្រឡាបញ្ជី

លោក ឌិត បូរ៉ាវ៉ុត

តំណាងមហាអញ្ញការ

លោក សាយ សារី ជាព្រះរាជអាជ្ញា

ដើម្បីជំនុំជម្រះ លើបង្គំឈាមក្នុងសាលាដំបូងលេខ ៥២៦ ចុះ ថ្ងៃទី ២២-៩-១៩៩៧ ទីសំណុំរឿងរដ្ឋប្បវេណីលេខ ៤២ ចុះ ថ្ងៃទី ២៣-០១-១៩៩៧ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ តទៅ :

ម្ចាស់បង្គំឈាមក្នុងសាលាដំបូងលេខ ៥២៦ ចុះ ថ្ងៃទី ២២-៩-១៩៩៧ ឈ្មោះ ហ៊ុន សែន ភេទប្រុស អាយុ ៥៧ ឆ្នាំ ជាតិខ្មែរ មុខរបរ ធ្វើទ្រុស ទីលំនៅបច្ចុប្បន្ននៅភូមិទ្រុស ឃុំក្បាលកោះ ស្រុកក្រវាញ ខេត្តកណ្តាល ។ ឪពុកឈ្មោះ ហ៊ុន សែន ម្តាយឈ្មោះ ហ៊ុន សែន មានកូន ០៥ នាក់ ។

និង ចុងបង្គំឈាមក្នុងសាលាដំបូងលេខ ៥២៦ ចុះ ថ្ងៃទី ២២-៩-១៩៩៧ ឈ្មោះ ហ៊ុន សែន ភេទប្រុស អាយុ ៣៦ ឆ្នាំ ជាតិខ្មែរ មុខរបរ ជាងធុនាទីទឹក ទីលំនៅបច្ចុប្បន្ននៅភូមិទ្រុស ឃុំក្បាលកោះ ស្រុកក្រវាញ ខេត្តកណ្តាល ។

ឪពុកឈ្មោះ ហ៊ុន សែន ម្តាយឈ្មោះ ហ៊ុន សែន មានកូន ០៣ នាក់ ។ កូនបង្គំឈាម : ប្តឹងទាមទារសុំអោយបើកដំបូងសវនាការ : ។

បានឃើញបង្គំឈាមក្នុងសាលាដំបូងលេខ ៣៩១ ចុះ ថ្ងៃទី ១៧-១០-១៩៩៧ របស់ក្រសួងយុត្តិធម៌ ឈ្មោះ ហ៊ុន សែន ប្តឹងមិនសុខចិត្ត និងសេចក្តីសុំចេញរបស់សាលាឧទ្ធរណ៍ទាំងបួន ។

បានឃើញសំណុំរឿងរដ្ឋប្បវេណីលេខ ៥០ ចុះ ថ្ងៃទី ១៩-០២-៩៨ របស់តុលាការកំពូល ។ កាលពាក្យបណ្តឹងចុះ ថ្ងៃទី ០១-៥-១៩៩៦ របស់ដើមចោទឈ្មោះ ស៊ុន ហុង បណ្តាក់ទៅ : ដីផល

ឈ្មោះ ហ៊ុន សែន បានធ្វើរបង បុករំលូង និង លើកស្តីទែនទឹក លើនោះ គឺជាដីដូចចាស់នៅចំពីមុខស្នាក់

ដែលប្រជាជនទូទៅកំពុងប្រើ និង ធ្លាប់បានប្រើប្រាស់កាំងពីមុនឆ្នាំ ១៩៦០ មកឆ្លុះ ។ ឆ្នោះ
រើស វណ្ណា បានធ្វើរបបបិទផ្លូវចំពីមុខម្ខាង ហើយបានបុកអង្គុយនៅលើដីផ្លូវនេះ ទៀត ។ រដ្ឋសំណាចក្រមី ឃុំ
បានចុះមកយាត់ឆ្នោះ រើស វណ្ណា នេះ អោយផ្តោតបុកអង្គុយ តែឆ្នោះ នេះពង្រីកសកម្មភាពឡើយ
ហើយបន្តទៀត ឆ្នោះ រើស វណ្ណា បានបន្តលើកស៊ីទែនទឹកដាក់លើផ្លូវថែមទៀត ។ គួរសូមបញ្ជាក់
បន្ថែមទៀតថា កាំងពីឆ្នោះ រើស វណ្ណា នេះ ធ្វើរបបបិទផ្លូវមក ទាំង ៥ គ្រួសារ ព្រមទាំងប្រជា
ជនទូទៅ ក៏បានដើរវាងមកលើដីឆ្នោះ កាញុង បញ្ចូលនេះឆ្នោះ កាញុង បានសង់ផ្ទះថ្មីនៅលើដី
របស់គាត់ ដែលប្រជាជនទាំងអស់ ដើរវាងនៅលើដីនោះ ។ ដូច្នេះគួរព្រមទាំងប្រជាជនទូទៅ
សូមទាមទារ សុំអោយបើកផ្លូវដើរឡើងវិញ ។

បានឃើញសាលក្រមរដ្ឋប្បវេណីលេខ ៥០ "ក" ចុះ ថ្ងៃទី ១៣-៩-១៩៩៦ របស់តុលាការទេត
កណ្តាល ដែលមានខ្លឹមសារទំនេរចក្តីសុំទេ ចង្អុលទៅ :

១- ទទួលពាក្យបណ្តឹងចុះ ថ្ងៃទី ១៩-៧-១៩៩៦ របស់ដើមចោទឆ្នោះ ស៊ុន ហុង តំណាងឱ្យ
ព្រឹត ស៊ីវ៉ាន , ព្រឹត លុន , ព្រឹត ស៊ីវឡាន , ស៊ុន យ៉ម និង តាន់ សុខ ដែលបានផ្ទេរសិទ្ធិអោយឆ្នោះ ស៊ុន ហុង
ជាតំណាង មានលក្ខណៈ ត្រឹមត្រូវតាមទំរង់ និង គតិច្បាប់ ។

២- អោយឆ្នោះ រើស វណ្ណា បើកផ្លូវសាធារណៈ ដែលមានទំហំទទឹង ២ម៉ែត្រ ទៅកាន់ផ្លូវ
ជាតិលេខ ១ ដោយវាស់ចេញពីអ័ក្ខស្តាន ម្ខាង ៧ មួយម៉ែត្រ ចាប់គិតពីសាលក្រមស្នាម ។

៣- បង្គាប់អោយឆ្នោះ រើស វណ្ណា រុះ រើរបប អង្គុយទឹក និង ស៊ីទែនទឹក ដែលបានធ្វើចំពី
មុខម្ខាងដែលជាផ្លូវសាធារណៈ ចេញ ចូល គិតចាប់ពីថ្ងៃសាលក្រមស្នាម ។

៤- បង្គាប់អោយឆ្នោះ រើស វណ្ណា បង់ប្រាក់ប្រដាប់ក្តី ៧០០០រៀល គឺពន្ធចុះ បញ្ជីក្តី និង
ពន្ធប្តឹង ១៨០០រៀល រង្វាន់ក្រឡាបញ្ជីកាន់បិប្រាក់ ២០០រៀល រង្វាន់អ្នកប្រគល់ដីកាកោះ
៥០០០រៀល ប្រាក់នេះបានកាត់យកពីប្រាក់ ៧០០០រៀល ដែលដើមចោទបានបង់រួចហើយ ។

៥- សាលក្រមនេះ ប្រកាសជាសាធារណៈ ចំពោះមុខគ្រឹះ បើភាគីណាមិនសុខចិត្តពីសាលក្រម
នេះ មានសិទ្ធិប្តឹងឧទ្ធរណ៍ក្នុងរយៈពេល ២ ខែ ។

បានឃើញបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍លេខ ១៣០ ចុះ ថ្ងៃទី ២៥-១០-១៩៩៦ របស់ឆ្នោះ ខេង អេង ប្តឹង
មិនសុខចិត្តក្រុងចំណុចសាលក្រមទាំងមូល ។

បានឃើញសាលដីការរដ្ឋប្បវេណីលេខ ៥៦៦ ចុះ ថ្ងៃទី ២២-៩-១៩៩៧ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍
ដែលមានខ្លឹមសារទំនេរចក្តីសុំទេ ចង្អុលទៅ :

១- ទទួលពាក្យបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ចុះ ថ្ងៃទី ២៥-១០-៩៦ របស់ឆ្នោះ ខេង អេង ទុកជាត្រឹមត្រូវ
តាមទំរង់ច្បាប់ តែបដិសេធចោលដោយទាល់នឹងគតិច្បាប់ ។

២- កំលាំងសាលក្រមរដ្ឋប្បវេណីលេខ ៥០ "ក" ចុះ ថ្ងៃទី ១៣-៩-១៩៩៦ របស់តុលាការទេត
កណ្តាលទុកជាបានការនឹងផល ។

៣- រឹបអូសប្រាក់ប្រដាប់ក្តីជាន់សាលាឧទ្ធរណ៍ចំនួន ១៣០០០រៀល ដែលដើមចោទប្តឹងឧទ្ធរណ៍

បានបង់ទុករួច គឺ ពន្ធចុះ បញ្ជីក្តី និង ពន្ធច្រើង ២៥៥០ រៀល រង្វាន់ក្រែក្សាបញ្ជីកាន់ពីប្រាក់ ៥៥០ រៀល
ចំណាយក្នុងកិច្ចប្រគល់ដីកាកោះ ៥០០០ រៀល និង ចំណាយលើអាជ្ញាធរតុលាការ ៥០០០ រៀល សរុប
១៣០០០ រៀល ។

៥- សាលដីកានេះ ជំនុំជំរះ និង ប្រកាសជាសាធារណៈ ចំពោះមុខតុលាការ បើកស្តីប្តឹងក្នុងកំណត់
ច្បាប់ ។

បានឃើញបញ្ជីសាទុកលេខ ៣៩១ ចុះថ្ងៃទី ១៧-១០-១៩៧៧ របស់ឃ្លោះ ទែស វ៉ាល្លា ប្តឹងមិនសុខ
ចិត្តក្រុងចំណុចទី១ លេចក្តីសំរេចទាំងមូលរបស់សាលដីកា ។

បានស្តាប់រាយការណ៍របស់ចៅក្រមរាយការណ៍

បានស្តាប់លេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់តំណាងមតាធម្មការ ថា : បញ្ជីសាទុករបស់ចុង
ចម្លើយស្ថិតនៅក្នុងកំណត់ច្បាប់ គប្បីតុលាការលើកយកទៅដោះស្រាយ មកវិចារណា ។ សាលដីកាខ្ទប់ប្រើ
លេខ ៥២២ ចុះថ្ងៃទី ២២-៦-១៩៧៧ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ដែលសំរេចមកនេះ មានលក្ខណៈ ត្រឹមត្រូវតាម
អតិថេយ្យចំពោះ ។ សាលាឧទ្ធរណ៍នេះ សូមក្រុមប្រឹក្សាជំនុំជំរះ មេត្តាពិនិត្យ និង សំរេច ។

បានស្តាប់ចម្លើយរបស់ឃ្លោះ ទែស វ៉ាល្លា នៅពេលជំនុំជំរះនេះថា : សាលាឧទ្ធរណ៍ក៏ទ្រង់សាលក្រម
របស់តុលាការខេត្ត កាត់ទុយខ្លួនចាញ់ ពុំពិចារណាថា ខ្លួនមានកម្ពុតាង មានរូបភាព និង រដ្ឋអំណាច ។
ការដែលខ្លួនធ្វើរបង ធ្វើក្នុងឆ្នាំ១៩៧៥ ទុកស្តីអោយគេដើរចំនួន ២ ៥០ ម៉ែត្រ ធ្វើរបងគ្មានទំនាស់
ដល់ដីកម្ពុតាងទើបប្តឹងក្តីខ្លួន ដោយដោះដូរ មានសុទ្ធិយោធី អភិបាលស្រុក ចុះមកមើលតែម្តង ដល់ឆ្នាំ១៩៧៦ ទើប
ស្រុកចុះមកទៅទៅដោះស្រាយ ។ ដល់ដោះស្រាយអោយខ្លួនរុះរើរបង គឺមិនត្រឹមត្រូវ ព្រោះ
ខ្លួនពុំបានធ្វើរបងបិទផ្លូវទេ តុលាការខេត្តបិទសិទ្ធិខ្លួនមិនអោយនិយាយ តុលាការនេះលំអៀង ខ្លួនដើរ
ជាក់ថា ខ្លួនធ្វើនេះពុំមែនខុសច្បាប់ទ្រើយសង់ផ្លូវសង់ក្រោយពេលទំនាស់ ។

ការធ្វើរបង គឺ ធ្វើតាំងពីឆ្នាំ ១៩៧៥ តើការដែលប្តឹងទៅស្រុក គឺ ប្តឹងអំពីអណ្តូងទេ ។
បញ្ជាក់ : អំពីស្ពានគឺមានទំហំ ១ ម៉ែត្រ ។ តើប្តឹងអំពីធ្វើរបងតើមានពាក្យបញ្ជី ឬ ទេ ?

បានស្តាប់ចម្លើយរបស់ឃ្លោះ ស៊ុន ហុង នៅពេលសវនាការនេះថា : ពីដើមទ្រើយផ្លូវមាន
ក្រុងទ្រើយមកដល់ដីកា ដាច់សំរាប់ប្រជាជនដើរ ។ តាំងពីឃ្លោះ ទែស វ៉ាល្លា បិទផ្លូវនេះមកនៅ
ឆ្នាំ ១៩៧៣ ប្រជាជនទាំង ៥ គ្រួសារ នាំគ្នាសុំដីអ្នកដឹកខាងដើរ ។ ឃ្លោះ ទែស វ៉ាល្លា បានរំលោភ
មកលើផ្លូវសាធារណៈនេះ គឺ : ទី១ ដាំរបង , ទី២ ធ្វើរបងវាងស្ពាន និង ទី៣ ធ្វើរបងពីទ្រើយកម្ពុតាង
ទាំងមូល ។ ពេលខ្លួនប្តឹងទៅឃុំ ពុំ បានមកឃាត់ តើយស្រុកក៏បានចេញលេចក្តីសំរេចបាមឃាត់មិនអោយ
ធ្វើរបងបិទផ្លូវ តែឃ្លោះនេះនៅតែមិនប្រមទើចេញ ។ ខ្លួនសំរេចសុំឱ្យតុលាការសំរេចមកដល់
សាលដីកា របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ។

បានស្តាប់លេចក្តីសន្និដ្ឋានការពាររបស់មេធាវីចុងចម្លើយ ថា :
តាមការស្រាវជ្រាវនិង ពិនិត្យសំរុំទ្រើយចប់សព្វគ្រប់ឃើញថា ដីទំនាស់នោះ បណ្តាលមកពី
ឃ្លោះ ស៊ុន ហុង ធ្វើផ្លូវ បិទផ្លូវដែលប្រជារាស្ត្រនៅខាងក្រោយធ្លាប់ដើរមកកម្ពុតាងដីកាលេខ ១ តាំង

ពីឆ្នាំ១៩៧៥ គឺជាផ្លូវច្រកនយោបាយ ដែលប្រដៅសម្រាប់ដើរក្រោយទំនាស់ ប៉ុន្តែដល់
លោក ស៊ុន ហុង ធ្វើផ្លូវច្រកនយោបាយ ក៏លោក គាន សុខ ជាដឹកនាំបង្អួច
អោយមានទំនាស់កើតឡើងក្នុងឆ្នាំ ១៩៧៣ ។ ផ្លូវច្រកនយោបាយសន្តិសុខដូចតទៅ ៖

១. អោយឆ្ពោះ នេះ រុះ រើផ្លូវច្រកនយោបាយសន្តិសុខដូចតទៅ ៖
ផ្លូវជាតិកាំងពីឆ្នាំ ១៩៧៥ ចោលចេញ ។

២. ដីទំនាស់នោះអ្នកស្រី រីល វណ្ណា កាន់កាប់គ្រប់គ្រងធ្វើសំណើឱ្យ ធ្វើ
របងអណ្តូងទឹកនិងស៊ីវិលទឹកកាំងពីឆ្នាំ ១៩៧៥ មក ។

៣. តាមមាត្រា ៦៨ និង ៧៥ នៃច្បាប់ភូមិ អ្នកស្រី រីល វណ្ណា នឹងក្លាយជា
ម្ចាស់កម្មសិទ្ធិផ្លូវទំនាស់ តែបើកុលាការយល់ឃើញថា ដីទំនាស់ជាច្រកនយោបាយ គួរតែ
កុលាការ អោយចុងចម្លើយចេញសេចក្តីអោយម្ចាស់ដី ទិញធ្វើអណ្តូងទឹកនិងស៊ីវិលទឹក ដែលមានរុះ
រើចេញចោលបណ្តាលមកពីការបើកផ្លូវអោយសម្រួលតាមការគួរ ។

- ក្រោយពីបានស្តាប់របាយការណ៍របស់ចៅក្រមរដ្ឋប្បវេណី
- ក្រោយពីបានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់តំណាងមហាអញ្ញការ
- ក្រោយពីបានស្តាប់ចម្លើយដោះសាររបស់ភូមាគី និងសេចក្តីសន្និដ្ឋាន
របស់មេធាវីចុងចម្លើយ
- ក្រោយពីបានពិភាក្សាគ្រឹមគ្រូតាមច្បាប់ហើយ

កុលាការកំពូល

យល់ឃើញថា បណ្តឹងសាទ្ធករលេខ ៣៨១ ចុះថ្ងៃទី ១៧.១០.៧៧ របស់
អ្នកស្រី រីល វណ្ណា ធ្វើឡើងក្នុងកំណត់ច្បាប់ កុលាការកំពូលអាចលើកឡើងនេះមក ជំនុំជំរះ
បានតាមមាត្រា ១៥ នៃច្បាប់ស្តីពីការចាត់តាំង និងសេចក្តីសម្រេចរបស់សាលាជំរះ ។

យល់ឃើញថា ប្រធានភូមិ ប្រធានឃុំ និង អភិបាលស្រុក សុទ្ធតែតម្រូវ
អោយអ្នកស្រី រីល វណ្ណា បើកផ្លូវនេះអោយប្រដៅដូចប្រើប្រាស់ជាសាធារណៈ ឡើងវិញ ។

យល់ឃើញថា ផ្លូវទំនាស់នេះប្រដៅដូចប្រើប្រាស់កាំងពីមុន និង ក្រោយ
ឆ្នាំ ១៩៧៥ រហូតដល់ឆ្នាំ ១៩៧៣ ទើបអ្នកស្រី រីល វណ្ណា ធ្វើរបងបិទ ដីផ្លូវនេះសំរាប់ជា
ប្រយោជន៍ផ្ទាល់ខ្លួន ផ្លូវច្រកនយោបាយ កុលាការកំពូលអាចឡើងជាមួយសិទ្ធិករលើដីផ្លូវទំនាស់នេះបានទេពីក្រោះ
ដួងនឹងមាត្រា ៤ នៃច្បាប់ភូមិបាល ។

យល់ឃើញថា គ្មានសារសារណាចុះថ្ងៃទី ១៣.៣.៧៧ របស់អ្នកស្រីរីល វណ្ណា
ដែលបានដាក់ជូនកុលាការកំពូល កុលាការដាក់ក្រោយបានពិចារណាគួរត្រឹមត្រូវហើយ ។

យល់ឃើញថា ការដែលមេធាវីចុងចម្លើយអះអាងថា កូនក្តីរបស់លោកមាន
សិទ្ធិជាម្ចាស់លើដីទំនាស់នេះតាមមាត្រា ៦៨ និង ៧៥ នៃច្បាប់ភូមិបាលនោះ ជាការភ័ន្តច្រឡំ

ពីត្រូវបានដាក់ ដើម្បីដាក់បំបែកបំបែកភាពសាធារណៈ ដែលបានមកក្រៅ ដូចជា ក្នុង ក្រុមប្រឹក្សាភិបាលក្រុងភ្នំពេញ និងក្រុមប្រឹក្សាភិបាលខេត្តកំពង់ចាម ដើម្បីចុងចន្លើយក្រុមប្រឹក្សាភិបាលខេត្តកំពង់ចាម ១១១ ដើម្បីដាក់នេះផង ។

យើងយើង ការងារការងារ ដើម្បីដាក់ ១១១ ចុះ ដើម្បី ១១១.១.១១ របស់សាលាខេត្តកំពង់ចាម ដែលបានប្រើប្រាស់ក្នុងកន្លះ មកលក្ខណៈ ក្រុមប្រឹក្សាភិបាលខេត្តកំពង់ចាម និង គតិ ច្បាប់ចម្លង ។

១ ២ ៣ ៤ ៥ ៦ ៧ ៨ ៩ ១០

ទិន្នន័យសេចក្តី ចំពោះ មុខស្តី

១. ទទួលបានប្រាក់ប្រចាំខែ ៣៩១ ចុះ ដើម្បី ១១ ទើ កុសា ឆ្នាំ ១៩៦៧ របស់ក្រុមប្រឹក្សាភិបាលខេត្តកំពង់ចាម ទុកជាក្រុមប្រឹក្សាភិបាលខេត្តកំពង់ចាម ប៉ុន្តែបដិសេធនូវបានដោយខ្លួន និង គតិច្បាប់ ។

២. ក្នុងការងារការងារ ដើម្បីដាក់ ១១១ ចុះ ដើម្បី ១១១.១.១១ របស់សាលា ខេត្តកំពង់ចាម ទុកជាក្រុមប្រឹក្សាភិបាលខេត្តកំពង់ចាម ។

៣. ទឹកប្រាក់ប្រចាំខែចំនួន ១៩.០០០ រៀល ដែលលោក ឌីន ហុង បាន បង់ដល់ក្រុមប្រឹក្សាភិបាល គឺ:

- ពន្ធចុះបញ្ជីក្តី និង ពន្ធប្រើង ចំនួន ៥.០០០ រៀល ប៉ុន្តែប្រាក់នេះ ត្រូវបាន ចំនួន ៨០០ រៀល សំរាប់ដាក់ដាក់ក្រុមប្រឹក្សាភិបាលខេត្តកំពង់ចាម ។

- ចំណាយសេវាប្រគល់ដីកាការ ចំនួន ១៥.០០០ រៀល សរុប ១៩.០០០ រៀល ចំពោះក្រុមប្រឹក្សាភិបាលខេត្តកំពង់ចាម និង ត្រូវបាន ចំនួន ១៩.០០០ រៀលនេះ ទៅលោកឌីន ហុង វិញ ។

៤. សាលាដីកានេះ ប្រកាសនាសវនាការ ដោយសាធារណៈ នៅថ្ងៃទី ០៦ ទើ សីហា ឆ្នាំ ១៩៦៨ ។